

Toon Suffys SJ

Wat is een demon, een kwade geest. Wij hebben in onze moderne tijd moeite met dit begrip uit de Bijbel. Wij denken aan zieke mensen. Wij geloven niet zo in geesten die in mensen kruipen, tenzij misschien in horrorfilms.

Maar Markus geeft ons in zijn evangelie vandaag enkele aanwijzingen om te begrijpen wat de demon in de synagoge was. Hij wijst in de richting van iemand die het goede afwijst. Want die geest weet heel duidelijk wie Jezus is: Gij zijt de heilige van God! Hij weet dus dat Hij gezonden is door God om onze wereld te redden, naar het goede te leiden.

Hoewel hij dat weet zegt de demon tegen Jezus, en dus tegen God: Wat hebben wij met jou te maken? Zijt Gij gekomen om ons in het verderf te storten?

“De geest die het goede afwijst”. Dat geeft al een goed idee hoe je dat begrip “demon” zou kunnen begrijpen. Iemand anders sprak ooit van: een “Ja maar-geest”. Een geest alles met een: ja maar ... afwijst.

Dat “ja maar” is een fenomeen dat wij goed kennen. Iedereen kent wel zo’n mensen: zij weten goed wat correct is, wat echt naar oplossing leidt, wat absoluut noodzakelijk is. En toch komen ze met een “Ja maar ...” En zij leggen het hele zoeken naar oplossingen weer stil. Alle goede wil, alle hoop, alle betrokkenheid die groeide tussen mensen, gaan verloren in dat “ja maar”. Zo verhindert een kwade geest toekomst voor mensen met problemen.

Soms zit die “ja maar-geest” in ons. Ik weet uit mezelf dat ik meer beweging zou moeten nemen, iets moet doen aan mijn overgewicht. Maar er is toch zoveel anders waar ik belangstelling voor heb, dat nog moet worden gedaan. En er is dat boek waar ik aan bezig ben, dat ik niet kan weg leggen ... Ja, ik vind het echt belangrijk voor mijn gezondheid, maar

Wij hebben zoveel redenen en uitvluchten om iets niet te doen.

En dat niet alleen in het persoonlijk leven. Ook in de maatschappij is er veel “ja maar”. We zijn allemaal bang van het virus. We weten wat wij ertegen kunnen doen. Maar zo dikwijls lappen wij, in kleine dingen, onze eigen veiligheid aan onze laars. En de laatste week bewezen rellen de ja-maar houding in onze maatschappij. En telkens als de virologen met maatregelen komen, zuchten wij (met vele anderen), ja maar ...

Velen zullen ook die ja maar in gedachten gehad hebben als ze in de 2e lezing hoorden zeggen: Volgens Paulus zijn gehuwde mensen verdeeld, zij kunnen niet God behagen en hun partner. De menswording van Jezus maakt ons wel duidelijk dat God dienen EN je relaties verzorgen voor Jezus bij elkaar horen. Het eerste gebod is bemin God boven alles. En het tweede gebod is daaraan gelijk: bemin je naaste als jezelf. En zegt Jezus ook niet: “Wat je voor de minsten hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan”.

Paulus roept op om even goed aandacht te besteden aan God als aan je partner, aan je medemensen. Daarom is het zinvol elke dag even terug te kijken of wij de mensen om ons heen oprecht hebben liefgehad. Want in onze liefde voor de naaste, kunnen we ook zien hoezeer wij om God bekommerd zijn.

De bekommernis van Jezus voor de weerspannige man in de synagoge is voor ons een teken hoe bekommerd God is voor ons. Kunnen wij dan ook niet in onze bekommernis voor elkaar de liefde van God leggen?

Laten wij dus vragen dat wij zonder weerspanning, zonder kwade geest van elkaar kunnen houden. Vragen dat wij niet voortdurend tegen elkaar zeggen: “ja ... maar ...” en elkaar zo geen liefde geven. Vragen dat wij elkaar zonder aarzelen en zonder terughoudendheid durven beminnen. De genade vragen dat wij van harte ja-zeggen tegen elkaar en tegen God.